

gældende Bestemmelser kunne være i Odense senest Torsdag Aften. Fisken og Hummeren passerer Odense og gaar videre til Kjøbenhavn, hvor Fejltagelsen opdages, derfra affendes den igen, men kommer nu for sent til Middagssejlskabet, og fra Afgodssejlskabet i Odense telegraferes: „Modtageren nægter Modtagelse af Fisken, disponer!“ Derefter indgives der Klage, men Generaldirektoratet svarer, at Leveringsfristen ikke er overskreden, hvorfor ingen Erstatning kan gives. Fremdeles: Fra Kjøbenhavn sendes et Parti Hummer til Frederikshavn, disse komme atter tilbage til Kjøbenhavn, da de er glemte i Pakvognen; fra Kjøbenhavn sendes de atter til Frederikshavn. Modtageren telegraferer: „Hummeren for sent ankommen, alle døde, disponer!“ Paa dette svarer Generaldirektoratet ligeledes, at Leveringsfristen ikke er overskreden. For saadanne grove Fejltagelser, hvor Varerne for Affenderen ingen Værdi have ved Returneringen, fordrer endog Ekspeditionen fuld Fragt, og naar Banen en Gang indrømmer, at Fejlen har været grov, og at Leveringsfristen er overskreden, tinger den med Affenderen om kun at betale det halve Tab. Paa de udenlandske Baner erstattes en Vare, der har lidt Skade ved efter den almindelige Fartplan at komme for sent frem, altid fuldtud og uden Tøven.

Samtidig med at man i Genhold til det ophjste anmoder om Afhjælpning af Ulemperne paa en af de angivne Maader, andrager man om, at Hummer, Østers, Rejer og Krebs samt alle røgede Fiskevarer maa komme ind under Tariffen for let fordærvelige Varer og ligesom ferst Fisk forsendes som Afgods efter Fragtgodstatst. Da disse Artikler nemlig i enhver Henseende ere lige saa let fordærvelige som den ferste Fisk, indses det ikke, at der er Grund til at udsondre dem derfra. Røget Sild forsendes tilmed nu som Afgods efter Fragtgodstatst, og affendes der andre røgede Fiskevarer sammen med røget Sild, volder det ofte megen Besvær at have ekstra Emballage og ekstra Fragtbreve til hine Varer.

Udvalget gør ikke Indstilling men henviser til efterfølgende

Bilag.

Generaldirektoratet
for
Statsbanedriften.

Afskrift.

Kjøbenhavn V., den 7de December 1898.

1 Bilag.

I Skrivelse af 5te f. M. har Ministeriet forlangt Generaldirektoratets Ytringer angaaende den hermed tilbagefølgende Sag, S. Nr. 2411, (i alt 1 Aftstykke), i hvilken Danmarks Fiskehandlerforening besværer sig over forskellige Forhold ved Fiskeforsendelser paa Statsbanerne.

Saaledes foranlediget skal man tillade sig at udtale følgende:

Det er ikke første Gang, Foreningen fremkommer med Besværinger over Statsbanerne; den har henvendt sig gentagne Gange til Generaldirektoratet og ogsaa til Ministeriet; herom tillader man sig at henviser til Skrivelse herfra af 6te December 1894, S. Nr. II. 13498. Denne Gang klager Foreningen særlig over, at Leveringsfristen er for lang paa de danske Statsbaner, og over, at Statsbanerne ikke yde Erstatning, naar Fiskeforsendelserne ere forsinkede. Efter det Kendskab, som Generaldirektoratet gennem en Aarrække har faaet til Fiskehandlerne, maa det siges, at de henhøre til de Forsendere, der stille de videstgaaende Fordringer til Statsbanerne. Naaget ferst Fisk og røget Sild befordres med Afgodshastighed for Fragtgodstragt, med den største Hurtighed som Køreplanen tillader, dog ikke med Ekspresstog, mod Betaling efter Sinfgodstatst 2 med Tillæg af 50 pCt., og som egentligt Ekspresgodst for almindelig Afgodstatst, gøres der Krav paa en endnu hurtigere og endnu billigere Befordring, og ved den mindste Uregelmæssighed i den sædvanlige Befordring rejsses der foruden Erstatningskrav almindelige Klager; mod Banerne. Under Hensyn hertil maa det siges at være et ganske godt Bevis paa, at Stats-